

КУРОРТНО ПРИКЛЮЧЕНИЕ

То, другарю, днесъ за насъ ли е курортъ ?
Що?... Курортъ ли?... — Не. Сюжетъ за хумореска..
Ха, пристигнахъ въ Кюстендилъ и взелъ я чортъ —
гостолюбно ме посрещна пуста треска.

Та курортъ ли?... Ето — нѣ, това е то:
щещъ курортъ за слънце, щещъ го за почивка...
Въздухъ чистъ и слънце — пѣри, азъ — съ палто
и съ поледена отъ треската усмивка.

После пламвамъ и отъ мене капе потъ.
Струва ми се въ кръгъ върти се Хисарлъка,
а на пейката, предъ мене, мешещъ попъ
съсь усърдие божествено си хърка.

Тамъ, до попа, ободрена, съ вирнатъ носъ,
пъчи се една хай-лайфна, млада дама
и нагъва апетитно гроздъ следъ гроздъ,
но така, като че ли яде за двама.

Гледа въ нея босо, дрипаво хлапе,
гледа, мига съсь очички и преглъща.
Ехъ и тукъ, като подъ цѣлото небе,
постата сждба не е една и сжща.